Doctor Castany, 91. Salt

"La imatge més dolorosa del cas és que al nostre país convivien un munt d'habitatges buits o a mig construir, víctimes de l'esclat de la bombolla immobiliària, al costat de persones i famílies que no podien pagar un habitatge"

Si parlem del carrer del Doctor Castany de Salt, possiblement a molts gironins us ve al cap l'Hospital de Santa Caterina. Però si parlem del carrer del Doctor Castany número 91, molts veïns i veïnes de Salt segurament l'associareu a un edifici d'habitatges construït just al començament de la crisi, i que va quedar deshabitat durant molt de temps. El que es coneix popularment com a bloc de Salt.

La crisi econòmica que hem patit aquests darrers anys i que encara no hem acabat de deixar enrere ha tingut unes conseqüències molt dures en les famílies. Dos drets fonamentals, com són el dret al treball i el dret a un habitatge digne, s'han vist en perill. L'estat de benestar que havíem creat s'ha demostrat que no tenia prou musculatura per afrontar un moment de crisi ferotge com aquest.

La imatge més dolorosa del cas és que al nostre país convivien un munt d'habitatges buits o a mig construir, víctimes de l'esclat de la bombolla immobiliària, al costat de persones i famílies que no podien pagar un habitatge i que eren amenaçats de ser desallotjats.

Fruit d'aquesta situació injusta va sorgir un estat d'opinió que calia canviar les coses. I que calia actuar. En el cas de Salt, aquest edifici va ser ocupat per diferents famílies. I durant gairebé tres anys van viure de manera irregular sota l'amenaça contínua del desnonament. El propietari de l'habitatge era un banc que, posteriorment, va lliurar aquest actiu a la Sareb.

Vaig tenir l'oportunitat de conèixer aquest cas al poc temps de ser nomenada consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, just quan es tornava a perfilar en l'horitzó un possible desnonament de les famílies ocupants de l'edifici. Davant d'aquesta situació, ens vam arremangar i ens vam posar a treballar per trobar una solució a aquesta situació enquistada que donés resposta, per una banda, als casos d'emergència del bloc, i per l'altra, a les necessitats d'habitatge social al municipi.

És per això que quan vam tenir coneixement que el desnonament de les famílies tenia data i hora per finals del mes d'abril passat, a través de l'Agència d'Habitatge de Catalunya vam demanar al jutge que s'ajornés per poder estudiar tots els casos, un per un, i trobar solució per a totes aquelles persones i famílies que estaven en situació d'emergència residencial.

I va ser així, treballant conjuntament representants de l'Ajuntament de Salt, del Consorci de Benestar Social, de l'Oficina Local d'Habitatge de Salt i Girona, del Departament d'Interior i de l'Agència de l'Habitatge, que vam poder reallotjar les famílies del bloc que complien els requisits de la Mesa d'Emergències. Així, de les catorze famílies que hi havia al bloc, les 12 que realment eren vulnerables van passar a viure en pisos de Salt propietat de la Generalitat. Perquè és així, de forma endreçada i acudint a les oficines d'habitatge que hi ha a tot el país o als serveis socials dels ajuntaments, com es troben solucions per accedir a l'habitatge.

Un cop resolt el problema d'aquestes famílies vulnerables que ocupaven de forma irregular aquells habitatges, l'Agència de l'Habitatge va aconseguir la cessió de l'edifici per part de la Sareb, i passar a gestionar-lo per a un ús social. Estem insistint molt en la cessió d'habitatges per part dels bancs perquè és una solució ràpida a les necessitats que tenim, perquè els habitatges ja estan construïts, i segon, perquè crec fermament que les entitats financeres han de contribuir a resoldre el problema que elles mateixes van ajudar a crear.

Amb l'Ajuntament de Salt vam treballar les bases per a l'adjudicació dels 30 pisos a persones que necessiten habitatge social, i així vam acordar que 2 pisos es destinarien a la Mesa d'emergències de la Generalitat i 2 per

a entitats del tercer sector, per a persones amb discapacitat o dependència. La resta serien sortejats entre els sol·licitants que complissin els requisits per accedir al contracte de lloguer, i que són, entre d'altres, haver estat 3 anys empadronat a Salt i no superar un màxim d'ingressos. Aquesta fórmula està especialment pensada per atendre les necessitats de col·lectius que tenen dificultats per a accedir a un habitatge, com són per exemple joves que volen accedir a un primer habitatge, o gent gran que té problemes per mantenir un pis a un preu de mercat.

I, ara, tot just acabem d'arribar al final del procés, lliurant les claus dels habitatges als nous adjudicataris. I ho hem fet donant solució a la situació difícil d'unes famílies que estaven en una situació irregular i d'emergència residencial, i donant també resposta a persones que esperaven una oportunitat per accedir a un habitatge de lloguer social. I puc dir, com a consellera, que arreu del país promourem més actuacions com aquesta. Perquè la nostra responsabilitat és afrontar la urgència que suposa l'emergència residencial i evitar els desnonaments, però també és afrontar el repte de millorar i facilitar l'accés a l'habitatge incrementant el parc públic d'habitatges i millorant la seguretat i atractiu del mercat de lloguer. Aquests darrers tres anys, el carrer del Doctor Castany, número 91, era un problema. Avui, és una oportunitat de futur.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/13/doctor-castany-91-salt/814410.html?utm_source=rss